

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7382/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Удружења осигуравача Србије-Гарантни фонд Београд, чији је пуномоћник Светлана Мајнерић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., Брчко дистрикт, БиХ, непознатог пребивалишта, кога заступа привремени заступник Владимир Глумац, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7840/13 од 30.04.2015. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7840/13 од 30.04.2015. године.

Образложење

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 7840/13 од 30.04.2015. године, одлучујући о жалбама странака, одбио жалбу туженог као неосновану и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 620/12 од 10.09.2013. године, којом је одбијен приговор месне ненадлежности суда; тужени обавезан да на име регреса исплати тужиоцу 937.913,27 динара са законском затезном каматом од 04.02.2011. године до исплате и на име таксе на жалбу и другостепену одлуку 73.342,00 динара са законском затезном каматом од 11.01.2012. године до исплате; одбијен тужбени захтев у делу за исплату законске затезне камате на износ од 937.913,27 динара за период од 18.01.2010. до 04.02.2011. године и на износ од 73.342,00 динара за период од 30.12.2009. до 11.01.2012. године као неоснован; тужени обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове од 228.212,00 динара.

Против дела правноснажне пресуде којим је одбијен тужбени захтев, тужилац је благовремено изјавио ревизију, позивом на одредбе чланова 394. и 398. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и утврдио да је ревизија недозвољена.

У конкретном случају парница покренута тужбом 11.01.2012. године, спроведена је по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) и окончана другостепеном пресудом донетом 30.04.2015. године.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) који је ступио на снагу 31.05.2014. године, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Према члану 29. ЗПП кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Вредност предмета спора од 1.011.255,27 динара према наведеном меродавном курсу евра од 103,69 динара за 1 евро представља динарску противвредност 9.752 евра и не прелази законом предвиђени имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије. Осим тога, тужилац побија пресуду у одбијајућем делу којим је одлучено о исплати законске затезне камате, која се не узима у обзир за утврђивање вредности предмета спора, па ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, одлука у изреци донета је применом члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић